A C T A

van de Synode van The Free Reformed Churches of Australia,

gehouden te Albany op 5 - 8 Januari 1959

= =

A v o n d z i t t i n g op 5 Januari.

Artikel 1

OPENING.

Namens de roepende Kerk van Launceston opent Rev.G.van Rongen de vergadering. Hij leest Psalm 46, laat zingen Psalm 46:2,3 en gaat voor in gebed.

Artikel 2

OPENINGSWOORD.

In zijn openingswoord roept Rev.G.van Rongen de afgevaardigden een hartelijk welkom toe. Uit het feit dat dit de derde Synode van de Australische Kerken is, constateert de spreker dat de samenlevingswil onomstotelijk aanwezig is. Sinds de vorige Synode van 1956 hebben zich enige veranderingen voorgedaan in ons kerkelijke leven. Deze veranderingen blijken uit de volgende feiten: de samenstelling van de Synode bestaat nu uit 2 predikanten en 4 ouderlingen, in tegenstelling met de vorige Synode, waar 3 van elke kwaliteit vertegenwoordigd waren. Dit vindt namelijk zijn oorzaak hierin, dat Rev.Pels van Armadale inmiddels weer naar Nederland is teruggekeerd. Het aantal predikanten dat op dit moment in Australië aanwezig is, bedraagt weer 3, daar de Kerk van Utrecht-N.W. Rev. Blok als leenpredikant voor de duur van een half jaar aan Armadale heeft afgestaan. Daar laatstgenoemde predikant ook ter Synode aanwezig is, wordt het door de spreker nuttig geacht, ook voor hem een functie te creëren. Door het wegvallen van de Kerk te Wollongong is het aantal Kerken verminderd tot 3. De Kerk te Melbourne, die geïnstitueerd werd, tussen deze en de vorige Synode, is inmiddels weer verdwenen en bestaat nog als een rest.

Met behulp van Griekse woordenboeken wordt door de spreker met gereformeerde hardnekkigheid aangetoond, dat de opmerking van een predikant in Nederland, als zou de weidse naam "Synode" voor zulk een vergadering als deze in twijfel moeten worden getrokken, van elke grond ontbloot is. Dat wij nu als Synode (Sunodos) bijeen zijn is het resultaat van een Christelijke levenswandel, van het zich bevinden op "de weg des Heeren" (chodos). Bij deze geboden levenswandel wil de Heere ons houden. Het concept-agendum getuigt gelukkig niet, dat er over die levensweg moeilijkheden zijn in de vorm van leergeschillen, maar dat wij staande op deze weg mogen spreken over dingen die ons als gezamenlijke Kerken bezighouden. Tijdens het spreken zullen wij deze enige, exlusieve, weg in het oog moeten houden, wat vooral ook zal uitkomen bij de behandeling van het schrijven van de Reformed Churches.
De Heere make deze Synode getrouw om te doen wat omschreven is in de credentie brieven, in gebondenheid aan het Woord van God, onze Belijdenis en de K.O.

Artikel 3

CREDENTIEBRIEVEN.

De afgevaardigden van Albany zien de credentiebrieven na.
Alle Kerken zijn wettig vertegenwoordigd, de Kerk van Armadale door 2 secundi.
De volgende afgevaardigden zijn aanwezig:
namens de Kerk te Albany: Rev. P. vanGurp en oud. P. v. d. Steen;
namens de Kerk te Armadale: oud. P. Bijl en oud. J. Zuidema;
namens de Kerk te Launceston: Rev. G. vanRongen en oud. W. Buist.
De afgevaardigden van de Kerk te Armadale kregen, blijkens hun credentiebrieven, een instructie mee.

Artikel 4

MODERAMEN.

In het moderamen worden gekozen:

Rev. G. van Rongen,	praeses;
Rev. P. van Gurp	assessor
oud. W. Buist,	1e scriba;
oud. P. v. d. Steen,	2e scriba.

Artikel 5

CONSTITUERING.

De vergadering wordt geconstitueerd.

De praeses constateerd, op grond van de credentiebrieven, dat alle afgevaardigden hun instemming betuigen met de Drie Formulieren van Enigheid.

Artikel 6

ADVISEUR.

De Synode besluit Rev.M.J.C.Blok, tijdelijk te Armadale, tot adviseur der Synode te benoemen.

Artikel 7

WERKWIJZE.

De Synode stelt haar werkwijze vast. Zij zal vergaderen:

's morgens 9.30 - 12.30 uur;
's middags 2.00 - 5.30 uur;
's avonds 7.00 - 10.00 uur.

Artikel 8

TELEGRAM.

De Synode besluit een telegram te zenden aan de Generale Synode van de zusterkerken in Nederland ter betoning van medeleven en ter bemoediging.

Artikel 9

AGENDUM VASTSTELLING.

Het agendum wordt vastgesteld. Het luidt aldus:

1. Opening van de vergadering door de praeses van de "roepende Kerk" van Launceston.
2. Onderzoek van de credentiebrieven.
3. Verkiezing van het moderamen.
4. Constituering der Synode.
5. Vaststelling van het agendum der Synode.
6. Vaststelling van de werkwijze der Synode.
7. Behandeling van ingekomen stukken:
   a. Voorstellen
      A. van de Kerk te Albany over de wijze van beroep volgens art. 31 K.O.;
      B. van de Kerk te Launceston over de vaststelling van de Engelse tekst der K.O.;
      C van de Kerk te Launceston over het aanbevelen van een "orde van credienst";
      D. van de Kerk te Launceston over het aanvaarden van de "liturgische geschriften" van De Gereformeerde Kerken in

Nederland voor onze Kerken;
E. van de Kerk te Launceston over het aanbevelen van een Engelse tekst voor genoemde "liturgische geschriften";
F. van de Kerk te Launceston over wijziging van artikel 1 b van de "Huishoudelijke Regeling";
G. van de Kerk te Launceston over vaststelling van de "werkgebieden" voor de "arbeid onder de verstrooiden";
H. van de Kerk te Launceston over de voortzetting van het "verstrooidenwerk" en de wijze daarvan;
I. van de Kerk te Launceston over de regeling van approberen van beroepen;
J. van de Kerk te Launceston over het advies naar artikel 38 K.O. bij institutering van Kerken;
K. van de Kerk te Launceston over de regeling van het adviseren naar de artikelen 76, 77 en 79 K.O. in tuchtzaken;
L. van de Kerk te Launceston over aanvulling van vraag 3 onder II c. van de visitatie-regeling met: "Wat doet de Kerkeraad om nieuwe "verstrooiing", met name vanuit eigen gemeente, te voorkomen?";
b. Schrijven van deputaten namens de Synode Dandenong 1957 van de "Reformed Churches of Australia", d.d. 5 December 1957;
c. eventuele andere ingekomen stukken.
8. Behandeling van de instructies.
9. Behandeling van de rapporten van:
a. de archiefbewarende Kerk (Armadale);
b. de Kerk die belast is met het toezicht op het bewaren van het archief (Albany);
c. de Synode-quaestor;
d. deputaten ad artt. 49 en 79 K.O.;
e. deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken;
f. deputaten voor correspondentie met de Hoge Overheid;
g. Kerkvisitatoren;
h. deputaten voor een Engels Psalter en de Engelse tekst van de Drie Formulieren van Enigheid;
i. de Kerken betreffende haar "arbeid onder de verstrooiden".
10. Controle van de boeken en bescheiden van de Synode-quaestor, alsmede van de financiele bescheiden van andere deputaatschappen.
11. Vaststelling van de percentage-cijfers voor de omslag van de Synode-kosten over de Kerken.

12. Benoeming vam deputaten:
 a. archiefbewarende Kerk;
 b. Kerk, die belast is met het toezicht op de bewaring van het archief;
 c. Synode-quastor;
 d. deputatem ad artt. 49 en 79 K.O.;
 e. deputatem voor correspondentie met buitenlandse Kerken;
 f. deputatem voor correspondentie met de Hoge Overheid;
 g. Kerkvisitatoren;
 h. eventuele andere deputaten.
13. Aanwijzing van de roepende Kerk en bepaling van plaats en tijd voor de eerstvolgende Synode.
14. Rondvraag naar art. 41 K.O.
15. Persoonlijke rondvraag.
16. Vaststelling van de Acta.
17. Vaststelling van het persverslag.
18. Censuur naar artikel 43 K.O., zo nodig.
19. Sluiting der Synode.

Artikel 10

AFWIJKING VAN HET AGENDUM.

In verband met de grote belangstelling uit de gemeente te Albany wijkt de Synode van de volgorde van het agendum af.

Artikel 11

RAPPORTEN "VERSTROOIDENWERK".

De Kerken van Albany, Armadale en Launceston brengen rapport uit over haar arbeid onder de in hun toegewezen gebieden wonende verstrooide broeders en zusters.
Speciaal uit het uitvoerige rapport van de Kerk van Launceston blijkt het volgende.
Het werk is zwaar en tijdrovend; velen gaan voor de Kerk verloren; voldoende opzicht en tucht is onmogelijk; voor hen die in verstrooiing gaan leven ligt de grootste aantrekkingskracht in New Zealand en Sydney; de Reformed Churches blijken grote zuigkracht te hebben door haar propaganda, alsof in Australie alles anders zou zijn dan in Nederland.
Uit de bespreking blijkt nog o.a. het volgende:
Er is bij de Gereformeerde Emigratie Stichting geen voorkeur te bespeuren bij het verlenen van bemiddeling, adviseren en voorlichten voor emigreren naar bv. Canada boven Australie.
Alle lof is op zijn plaats voor deze stichting.

Rev. Blok geeft de klacht van de heer van Renssen door, dat hij te veel algemene beschouwingen en te weinig concrete gegevens over werkgelegenheid ontvangt.
Het selecteren van gezinnen uit Nederland zal uiterst moeilijk, zo niet onuitvoerbaar, zijn.
De Kerkeraden in Holland blijken vaak voor een voldongen feit geplaatst te worden, als leden verstaan met een korte mededeling dat ze gaan emigreren en dit doen vlak voor hun vertrek, als alles al geregeld is. Een Kerkeraad kan er dan niets meer aan doen.

Artikel 12

SCHORSING.

De vergadering wordt geschorst na dankzegging door br. P. van der Steen.

M o r g e n z i t t i n g op 6 Januari.

Artikel 13

COMITE-GENERAAL.

De Synode vergadert in comite-generaal.

M i d d a g z i t t i n g op 6 Januari.

Artikel 14

TELEGRAM.

De praeses heropent de vergadering, en laat zingen Psalm 124.
Hij stelt voor het volgende telegram naar de Generale Synode, gehouden te Spakenburg, te verzenden: "Gelijktijdig vergaderende Synode Free Reformed Churches of Australia bidt U Gods zegen toe over Uw werk terwille van Uw Kerken en de Schriftuurlijke oecumene. W. Buist, scriba".
Dit zal worden verzonden.

Aantekening, niet behorende tot de Acta:
Uit een bericht in het Gereformeerd Gezinsblad bleek dat het volgende antwoord-telegram verzonden werd:
"Synode Spakenburg wenst wederkerig U Gods licht en leiding toe bij Uw arbeid. Hij stelle Uw Kerken tot een zegen voor haar omgeving. Van Bruggen, praeses; Veltman, scriba".
Dit antwoord-telegram is door de Synode niet ontvangen.

G. van R.

Artikel 15

MEDEDELINGEN OVER COMITE-GENERAAL-ZITTING.

De praeses deelt mede, dat in comite-generaal-zitting enkele adviesvragen werden beantwoord, Kerkvisitatierapporten werden uitgebracht, alsmede het rapport van de deputaten ad artt. 49 en 79 K.O.

Artikel 16

WIJZE VAN BEROEP VOLGENS ARTIKEL 31 K.O.

Het voorstel van Albany komt in behandeling. Dit voorstel luidt:

"De Synode besluite:

"Zolang er nog geen Classes zijn gevormd, zal de wijze van beroep volgens artikel 31 K.O. als volgt geregeld zijn:

1.a) de Kerken zijn voor deze zaak verdeeld in twee groepen: die in het Westen en die in het Oosten;
   b) de eerste mogelijkheid van beroep is op de zusterkerk(en) van dezelfde groep als waartoe de klager behoort; de uitspraak van zulke zusterkerk(en) heeft de kracht van een Classis-uitspraak;
   c) tweede mogelijkheid van beroep is op de Kerken van de andere groep; de uitspraak van deze Kerken heeft de kracht van een uitspraak ener Particuliere Synode;
   d) derde mogelijkheid van beroep is op de Synode;
2. Ieder die in beroep gaat is gehouden daarvan kennis te geven aan de scriba(e) der vergadering(en), door welker uitspraak hij zich bezwaard acht;
3. Ieder bezwaarschrift dient in drievoud te worden ingediend".

De Synode besluit:

"Zolang er nog geen Classes zijn gevormd, zal de wijze van beroep volgens artikel 31 K.O. als volgt geregeld zijn:

1.a) de eerste mogelijkheid van beroep is op de daartoe aangewezen zusterkerk; de uitspraak van deze Kerk heeft de kracht van een Classis-uitspraak;
   b) tweede mogelijkheid van beroep is op de andere zusterkerk; de uitspraak van deze Kerk heeft de kracht van een uitspraak ener Particuliere Synode;
   c) derde mogelijkheid van beroep is op de Synode.
2. Ieder die in beroep gaat is gehouden daarvan kennis te geven aan de scriba der vergadering, door welker uitspraak hij zich bezwaard acht.
3. Ieder bezwaarschrift dient in drievoud te worden ingediend.

4. Overigens blijft uiteraard het in artikel 31 K.O. verder bepaalde van kracht.
5. Voor de Kerk te Albany zal deze zusterkerk die te Armadale zijn; voor die te Armadale die te Launceston; en voor die te Launceston die te Albany.

Artikel 17

ENGELSE TEKST KERKENORDENING.

De Kerk te Launceston stelt aan de Synode voor dat deze de Engelse tekst van de Kerkenordening vaststelt.
De Synode stelt de Engelse tekst van de Kerkenordening voorlopig vast. De Nederlandse tekst zal authentiek zijn. Zie bijlage der Acta.

Artikel 18

LITURGISCHE GESCHRIFTEN.

De Kerk te Launceston stelt aan de Synode voor dat deze uitspreke dat The Free Reformed Churches of Australia de "liturgische geschriften" van De Gereformeerde Kerken in Nederland als de hare aanvaarden.
Deze geschriften zijn: Christelijke gebeden, formulier voor de doop van kinderen, formulier voor de doop van volwassenen, formulier voor het Heilig Avondmaal, formulier voor de openbare belijdenis des geloofs, formulier des bans of der afsnijding van de gemeente, formulier van wederopneming van afgesnedenen in de gemeente, formulier om te bevestigen de Dienaren des Woords, formulier van bevestiging der ouderlingen en diakenen, formulier voor het bevestigen van huwelijken.
De Synode aanvaardt dit voorstel.

Artikel 19

ENGELSE TEKST LITURGISCHE GESCHRIFTEN.

De Kerk te Launceston stelt aan de Synode voor dat deze uitspreke: "De Synode beveelt aan de Kerken voor haar Engelse diensten aan, gebruik te maken van de vertaling der "liturgische geschriften" in de "Psalter Hymnal. Doctrinal Standards and Liturgy of the Christian Reformed Church", 3e druk, Grand Rapids 1934; althans voor zover het betreft de "Christian Prayers", en de "Form for the Baptism of Infants", "Form for the Baptism of Adults", "Form for the Lord's Supper", "Form for Excommunication", "Form for Readmission" en "Form for the Ordination (or: Installation) of Ministers of God's Word", ten

aanzien van de "Form for the Public Confession of Faith","Form for the Confirmation of the Married State before the Congregation of Christ", en de"Form for the Ordination of Elders and Deacons" beveelt zij aan gebruik te maken van de formulieren die in de bijlagen van de Acta dezer Synode zijn gegeven". De Synode besluit: aan de Kerken aan te bevelen voor haar kerkdiensten in de Engelse taal gebruik te maken van de vertaling der "liturgische geschriften"(zie art.18)in de "Psalter Hymnal",met uitzondering van de "Form for the Public Confession of Faith", "Form for the Confirmation of the Married State before the congregation of Christ",en de "Form for the Ordiantion of Elders and Deacons";ten aanzien van deze laatsten beveelt zij aan gebruik te maken van de formulieren die in de bijlagen der Acta dezer Synode zijn gegeven.

Artikel 20

WIJZIGING HUISHOUDELIJKE REGELING.

De Kerk te Launceston stelt voor "artikel 1 b van de ter Synode Armadale 1956 aangenomen "Huishoudelijke Regeling" als volgt te wijzigen: "De plaats, waar de Synode gehouden zal worden, zal in de regel die zijn, waar de "roepende Kerk"gevestigd is".
De Synode besluit het gedeelte b van dit artikel te laten vervallen.

Artikel 21

VOORSTEL I VAN HET AGENDUM.

De Synode constateert dat het voorstel onder I van het agendum door de Kerk te Launceston is teruggenomen.

Artikel 22

ADVIES TEN AANZIEN VAN ARTIKEL 38 K.O.

De Kerk te Launceston stelt aan de Synode voor dat deze uitspreke:
"De Synode besluit inzake het advies ten aanzien van het "voor het eerst op opnieuw oprichten" van de Kerkeraad, volgens artikel 38 K.O., dat dit advies, zolang er geen Classes zijn gevormd, zal gegeven worden door de Kerk, binnen welker "werkgebied voor de arbeid onder de verstrooiden" de te institueren Kerk gelegen is.In geval de bevestiging van de leden van de nieuw op te richten Kerkeraad niet kan geschieden

door een wettige ambtsdrager, zal vooraf het advies van de zusterkerken gevraagd worden,door wie de bevestiging zal geschieden".
De Synode aanvaardt dit voorstel.

Artikel 23

ADVIES IN TUCHTGEVALLEN NAAR DE ARTT.76,77,79 K.O.

De Kerk te Launceston stelt aan de Synode voor,dat deze uitspreke:
"De Synode besluit ten aanzien van advies in tuchtgevallen volgens de artt.76,77 en 79 K.O.:
a. dat elke Kerk dit advies zal vragen van de daartoe aangewezen zusterkerk, met dien verstande dat in plaats van de in art. 79 genoemde deputaten der Particuliere Synode ad art. 11 K.O. gevraagd zullen worden de deputaten ad art.49 K.O.;
b. voor de Kerk te Albany zal deze zusterkerk die te Armadale zijn; voor die te Armadale die te Launceston; en voor die te Launceston die te Albany;
c. deze regeling zal van kracht zijn totdat Classes zijn gevormd".
De Synode aanvaardt dit voorstel.

Artikel 24

RAPPORTEN INZAKE HET SYNODE-ARCHIEF.

De Synode neemt kennis van de rapporten van de archiefbewarende Kerk te Armadale en van de Kerk te Albany,die toezicht heeft op het archief.
De Kerk te Armadale wordt gemachtigd een abonnement te nemen op"Una Sancta"voor het archief, vanwege de daarin voorkomende kerkhistorische betekenis hebbende artikilen.
Voorts zal de Kerk te Armadale zich een geschikte bergplaats in de vorm van een kast mogen aanschaffen, voor het opbergen van het archief.

A v o n d z i t t i n g 6 Januari.

Artikel 25

HEROPENING.

De praeses heropent de vergadering,en laat zingen Psalm 31:1.

Artikel 26

ORDE VAN DE EREDIENST.

De Kerk van Launceston stelt aan de Synode voor dat deze de volgende "orde van de eredienst" aan de Kerken aanbevele:

Voor de morgendienst:	Voor de middagdienst:
Votum	Votum
Zegengroet	Zegengroet
Antwoordlied	Antwoordlied
Wetslezing	Belijdenis des geloofs
Amenlied	Amenlied
Gebed voor de opening des Woords	Gebed voor de opening des
Schriftlezing	Schriftlezing (Woords
Prediking	Prediking
Amenlied	Amenlied
Mededelingen van de Kerkeraad	Mededelingen van de Kerke-
Dienst der offerande	Dienst der offerande (raad
Gemeentezang	Gemeentezang
Dienst der gebeden	Dienst der gebeden
Slotzang	Slotzang
Zegen	Zegen

De Synode besluit, na geconstateerd te hebben dat het voorstel van Launceston verworpen is, terug te komen op het door de Synode van 1954 beslotene, Acta art. 15, inzake de orde van de eredienst, en besluit voorlopig geen orde van de eredienst aan te bevelen.

Artikel 27

ARBEID ONDER DE VERSTROOIDEN.

De Kerk te Launceston stelt voor, dat de Synode de Kerken advisere de "verstrooiden" -waaronder verstaan worden al degenen die vanwege de afstand tussen hun woonplaats en de Kerk in welker "werkgebied" zij wonen niet ter Kerk kunnen komen- niet meer als leden in het kerkelijk register in te schrijven, maar met hen correspondentie te onderhouden; en voorts besluite zij dat overigens het werk zal worden voortgezet naar de ter Synode Armadale 1954 gemaakte regeling, Acta art. 20".

De Synode, kennis genomen hebbende van het voorstel van de Kerk te Launceston inzake de arbeid onder de verstrooiden, overwegende:

1. dat alleen de Kerkeraden in staat zijn te beoordelen of

het zich in verstrooiing begeven al of niet verantwoord is met het oog op de bouw van de Kerk des Heeren:
2. dat alleen de Kerkeraden de bevoegdheid hebben te beslissen wie zij wel of niet onder hun opzicht zullen nemen,

besluit:

1. terug te komen op het door de Synode van 1954, Acta art. 20 sub. 2 beslotene inzake het ambtelijk dienen van de verstrooide broeders en zusters;
2. geen advies te geven aan de Kerkeraden over de kerkelijke positie van verstrooiden.

Artikel 28

PERSVERSLAG.

De assessor leest het persverslag voor.

Artikel 29

SCHORSING.

Na het zingen van Psalm 34 : 4 en dankgebed door Rev. Blok schorstte praeses de vergadering.

M o r g e n - e n m i d d a g z i t t i n g 7 Januari.

Artikel 30

COMITE-GENERAAL.

De Synode vergadert in comite-generaal.

A v o n d z i t t i n g 7 Januari.

Artikel 31

HEROPENING.

De praeses heropent de vergadering, en laat zingen Psalm 98:1.

Artikel 32

MEDEDELINGEN OVER COMITE-GENERAAL-ZITTING.

De praeses deelt mee, dat in comite-zitting een gravamen vanuit een der Kerken is behandeld, Kerkvisitatierapporten zijn uitgebracht, een deel van de rondvraag naar artikel 41 K.O. is gehouden, en een vraag naar de instituering van Melbourne is beantwoord.

Artikel 33

SYNODE-QUAESTOR.

Rapport wordt uitgebracht door de afgevaardigden van Armadale aangaande de boeken en bescheiden van de Synode-quaestor. Alles werd in orde bevonden. De Synode-quaestor wordt gedechargeerd.

Artikel 34

CORRESPONDENTIE BUITENLANDSE KERKEN.

Het rapport van deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken wordt voorgelezen.
De Synode besluit, inzake de correspondentie met de buitenlandse Kerken, met de zusterkerken in Nederland en Monte Allegro te blijven corresponderen volgens de regels van "Kampen 1951", en met de zusterkerken in Zuid-Afrika en Canada volgens "Homewood 1954" gewijzigd, zie Acta Armadale 1956, art.51-2.
De Kerk van Hollandia heeft opgehouden te bestaan.
Deputaten worden onder dank voor het verrichte werk gedechargeerd.

Artikel 35

CORRESPONDENTIE HOGE OVERHEID.

Rapport wordt uitgebracht door een deputaat voor de correspondentie met de Hoge Overheid; ter tafel is tevens een korte samenvatting in het Engels van de Drie Formulieren van Enigheid, eventueel ter toezending aan de Hoge Overheid. Onder dank wordt rapporteur gedechargeerd.

Artikel 36

ENGELSE PSALTER.

ENGELSE TEKST DRIE FORMULIEREN VAN ENIGHEID.

Rapport wordt uitgebracht door de deputaten voor een Engelse Psalter en de Engelse tekst van de Drie Formulieren van Enigheid.
Betreffende het voorgestelde door de deputaten ten aanzien van een Engelse Psalter, besluit de Synode dit voorstel te aanvaarden.
De Synode besluit:

a. opnieuw deputaten te benoemen voor het samenstellen van of adviseren inzake een bundel psalmen en andere liederen uit de Schrift in de Engelse taal, naar de richtlijnen en conclusies van de deputaten die ter zake door de Synode van

1956 waren benoemd;

b. aan deze deputaten op te dragen:

1. zich in verbinding te stellen met deputaten die door de Synode Homewood - Carman 1958 van The Canadian Reformed churches ter zake zijn benoemd;
2. indien niet langs andere weg een verantwoord liederenboek verkregen wordt, om te zien naar personen die in staat en bereid zijn deel te nemen aan het in The Canadian Reformed Churches begonnen berijmingswerk.
3. de resultaten van dit werk ten spoedigste te toetsen en aan de Kerken het bruikbare door te geven, zodat onze gemeenten daarvan gebruik kunnen maken voor haar kerkdiensten in de Engelse taal;
4. van hun werken bevindingen rapport te doen aan de volgende Synode;

c. den Kerken te adviseren de bestaande toestand voorlopig te continueren door voorhands gebruik te maken van de Psalmbewerkingen uit de Psalter-Hymnal van de Christian Reformed Church in de U.S.A., welke gebaseerd zijn op de Geneefse melodieën, en deze aan te vullen of te vervangen door de bewerkingen die onder b.3 zijn bedoeld, tenzij langs andere weg een verantwoorde liederenbundel verkregen wordt.

Betreffende het voorstel van de deputaten ten aanzien van Drie Formulieren van Enigheid besluit de Synode aan de Kerken voor haar kerkdiensten in de Engelse taal aan te bevelen de vertaling van de Drie Formulieren van Enigheid, zoals te vinden in de "Psalter Hymnal. Doctrinal Standards and Liturgy of the Christian Reformed Church", 3e druk 1934, Grand Rapids, te gebruiken totdat het mogelijk zal blijken een eigen uitgave van het Kerkboek in de Engelse taal te verzorgen, waarin een betere vertaling opgenomen worde, of op andere wijze een betere vertaling ter beschikking komt.

De deputaten worden voor dit gewichtig werk dank gebracht en gedechargeerd.

Artikel 37

"WERKGEBIEDEN" VERSTROOIDEN-ARBEID.

De Kerk te Launceston stelt voor dat de "werkgebieden" voor de "arbeid onder de verstrooiden" als volgt worden vastgesteld:

a. voor de Kerk van Albany: South Australia en het zuidelijk deel van Western Australia -de verdeling van W.A. vast te

stellen in overleg met de Kerk van Armadale;
b. voor de Kerk van Armadale: Queensland, Northern Territory, Australisch Nieuw Guinea en het noordelijk deel van Western Australia - de verdeling van W.A. vast te stellen in overleg met de Kerk van Albany;
c. voor de Kerk van Launceston: Tasmania, New Zealand, Victoria en New South Wales.

De Synode besluit bovengenoemd voorstel aan te nemen, met dien verstande dat de aangegeven verdeling van de gebieden alleen als richtlijn geldt. In voorkomende gevallen zullen de betrokken Kerkeraden met elkaar in overleg treden.

Artikel 38

AANVULLING VISITATIE-REGELING.

De Kerk te Launceston stelt voor vraag 3 onder II c. van de visitatie-regeling aan te vullen met: "Wat doet de Kerkeraad om nieuwe "verstrooiing", met name vanuit eigen gemeente te voorkomen?".

De Synode besluit de Kerkvisitatie-regeling aan te vullen met de vraag: Ziet de Kerkeraad er op toe dat geen onverantwoorde verstrooiing plaats vindt?

Artikel 39

INSTRUCTIE ARMADALE.

Behandeld wordt de instructie die de Kerk van Armadale aan haar afgevaardigden meegaf. Ze luidt: De Kerkeraad verzoekt de Synode voor haar deel te doen wat in haar vermogen ligt om te komen tot een Engelse vertaling van belangrijke Nederlandse boekwerken, die ons door mannen Gods zijn nagelaten, en die van grote waarde zijn voor het beter verstaan van Schrift en belijdenis. Dit werk zal moeten worden aangevat in samenwerking met andere Gereformeerde Kerken in Engels-sprekende landen. Ons verzoek is, dat de Synode een brief concipiere en richt tot al onze Engels-sprekende zusterkerken in de wereld, waarin deze kerken verzocht worden hun financiele medewerking te willen verlenen voor het bovengenoemde vertaalwerk. Onze Raad is van oordeel, dat deze zaak van eminente betekenis is voor de toekomst onzer Kerken, en dat het daarom, conform art. 30 K.O. zeker op de weg onzer Synode ligt in deze althans een initiatief te ondernemen. Onze afgevaardigden zullen deze instructie nader toelichten aan de hand van een brief van de Ouderen-vereniging hier ter plaatse, waar de Kerkeraad zich

althans in grote lijnen achter heeft geplaatst. Mocht onze Synode een ander initiatief prefereren boven het onze, dan zullen we ook dat graag ondersteunen, als het werk maar gebeurt.
De Synode stelt vast, dat, hoewel de Synode het grote belang van deze zaak inziet, het niet op haar weg ligt in deze zin besluiten te nemen.

Artikel 40

SCHRIJVEN REFORMED CHURCHES.

De Synode besluit, na bespreking, een commissie te benoemen, om een concept-antwoord-schrijven aan de Reformed Churches op te stellen. Dit zal worden voorgelezen in de openbare avondzitting van Donderdag 8 Januari.

Artikel 41

SCHORSING.

De assessor leest het persverslag voor.
De praeses schorst, na het laten zingen van Gezang 9:2,7, en na dankgebed door br Buist, de vergadering.

M o r g e n z i t t i n g 8 Januari.

Artikel 42

COMITE-GENERAAL.

De Synode vergadert in comite-generaal.

A v o n d z i t t i n g 8 Januari.

Artikel 43

COMITE-GENERAAL.

De Synode vergadert in comite-generaal.

Artikel 44

ANTWOORD AAN DEPUTATEN REFORMED CHURCHES.

Nadat de Synode in comite-generaal vergaderd heeft ter vaststelling van die gedeelten der Acta, die op zittingen in comite-generaal betrekking hebben, wordt in openbare zitting overgegaan tot het vaststellen van het antwoord aan de deputane, benoemd door de Synode Dandenong 1957 van The Reformed

churches of Australia. Besloten wordt dit antwoord-schrijven als bijlage bij de Acta te voegen.

Artikel 45

GRAVAMEN, TEGEN KERKDIENSTEN IN ENGELSE TAAL.

Ingekomen is een schrijven van br W. Dekker te Bayswater, waarin hij bezwaren aanvoert tegen het houden van kerkdiensten in de Engelse taal door de Kerken te Albany en te Armadale. Inzoverre dit schrijven betrekking heeft op de Kerk te Albany wordt het niet-ontvankelijk verklaard.
Voor het overige worden de bezwaren afgewezen.

Artikel 46

PERCENTAGE-CIJFERS.

De percentage-cijfers voor de omslag van de Synode-kosten over de Kerken worden vastgesteld. Deze zullen zijn: Albany 24%, Armadale 55%, Launceston 21%.

Artikel 47

BENOEMING DEPUTATEN.

De volgende deputaten worden benoemd:
Archiefbewarende Kerk: de Kerk te Armadale.
Kerk, die belast is met het toezicht op de bewaring van het archief: de Kerk te Albany.
Synode-quaestor: J. Van der Ros, P.O. Legana (Tas).
Deputaten ad artt. 49 en 79 K.O.: de Dienaren des Woords, C. Plug te Albany, J. van Leeuwen te Armadale, W. Buist te Launceston.
Deputaten voor correspondentie met buitenlandse Kerken: J. van Dijk, P. de Snoo en J. de Vos te Armadale, en de predikant van de Kerk te Armadale.
Deputaten voor correspondentie met de Hoge Overheid: de praeses en de scriba van elke Kerk.
Kerkvisitatoren: de Dienaren des Woords.
Deputaten Engelse Psalmberijming enz. en Engelse tekst Drie Formulieren van Enigheid: W. Kuiper, Rev. G. van Rongen en J. Van der Ros, te Launceston.
Consulent van de Kerk te Armadale: Rev. P. van Gurp.

Artikel 48

INSTRUCTIE DEPUTATEN CORR. BUITENL. KERKEN.

De instructie voor deputaten voor correspondentie met de bui-

tenlandse Kerken wordt aldus vastgesteld:

1. de correspondentie met de zusterkerken in Nederland en met de Kerk te Monte Allegre (Brazilie) te voeren overeenkomstig het besluit van de Synode Kampen 1951 van De Gereformeerde Kerken in Nederland, Acta art.105, besluit sub b;
2. De correspondentie met de zusterkerken in Canada en Zuid-Afrika te voeren naar de richtlijnen van de Synode Homewood 1954 van The Canadian Reformed Churches, met dien verstande dat over voorgenomen wijziging of uitbouw van belijdenis, K.O. en liturgie onderling overleg plaats vindt, in plaats van alleen maar informatie;
3. a. ontvangst en beantwoording, indien nodig, van alle missiven van buitenlandse Kerken, die de gezamenlijke Kerken in Australië betreffen;
   b. mededeling van alles wat ter kennis van de Kerken moet worden gebracht;
   c. mededeling aan de buitenlandse Kerken, met wie correspondentie gehouden wordt, van de datum der eerstvolgende Synode, 3 maanden voor het houden dier Synode;
   d. rapport aan de eerstvolgende Synode;
   e. twee exemplaren van de Acta te zenden aan de buitenlandse kerken, met welke de Kerken in correspondentie staan.

Artikel 49

INSTRUCTIE DEPUTATEN ENGELSE TEKST 3 FORMULIEREN.

De instructie van deputaten Engelse Psalmberijming enz. wordt in verband met het eerder beslotene (Acta art.36) uitgebreid met de opdracht dat zij in verband met het eventueel ter beschikking komen van een betere vertaling van De Drie Formulieren van Enigheid diligent zullen zijn.

Artikel 50

EERSTVOLGENDE SYNODE.

Als roepende Kerk voor de eerstvolgende Synode wordt aangewezen de Kerk te Albany. Ze zal gehouden worden te Albany, en aanvangen in de eerste week van de maand Januari 1961.

Artikel 51

RONDVRAAG NAAR ARTIKEL 41 K.O.

De rondvraag naar artikel 41 K.O. wordt gehouden. Er zijn geen bijzonderheden.

Artikel 52

PERSOONLIJKE RONDVRAAG.

De persoonlijke rondvraag levert niets bijzonders op.

Artikel 53

VASTSTELLING DER ACTA.

De Acta der Synode worden vastgesteld.

Artikel 54

PERSVERSLAG.

Het persverslag wordt vastgesteld. Besloten wordt het aan te bieden aan Una Sancta en aan het Gereformeerd Gezinsblad. Dit zal ook geschieden met de tekst van de brief aan de Reformed Curches of Australia.

Artikel 55

ARTIKEL 43 K.O.

Censuur naar artikel 43 K.O. is niet nodig.

Artikel 56

SLUITING DER SYNODE.

De praeses leest Efeze 4:1-6.

Daarna spreekt hij een slotwoord, waarin hij allereerst diverse broeders en zusters dank brengt voor het werk terwille van een goede gang van zaken verricht.

Hij staat ook stil bij de aanwezigheid van Rev. M. J. C. Blok als adviseur.

Daarna overziet hij het werk dat gedaan is. Het stond in verband met de consolidering van het kerkelijke leven, met onze positie in Australië, ook ten aanzien van anderen die zich als kerken des Heeren aandienen, en had betrekking op het voorkomen van onverantwoord "in de verstrooiing" leven.

Alles stond in verband met de roeping door het Evangelie tot het geloof, waarvan Efeze 4 spreekt. We hebben allen de ene roeping ontvangen. Staan in de vreugde van het "één lichaam is het, één Geest, één Heere, één doop, één God en Vader". De Hemelvaartsgaven in de ambtelijke dienst hebben we in dat licht te zien. Van de dienst der ambten hebben we mogen horen dat hij de gemeenten doet opwassen in Christus. God zegene ook het werk, dat hier is gedaan en make het met de Kerken zo wel, dat

ook door onze arbeid een opwassen in Christus mag worden geconstateerd. Hij late Zijn aanschijn over U en Uw gemeenten lichten, en geve vrede.
De assessor dankt de praeses voor de leiding der vergaderingen. Hij gaat op verzoek van deze voor in dankzegging en gebed, nadat gezongen is Pslam 90:9, waarna de praeses de Synode Albany 1959 voor gesloten verklaart.

Vastgesteld te Albany, 8 Januari 1959.

w.g. Rev. G.van Rongen, praeses;
W. Buist, 1e scriba;
P.v.d.Steen 2e scriba;
Rev. P.van Gurp, assessor;
Rev. M.J.C. Blok, adviseur;
P. Bijl;
J.Zuidema.

BIJLAGE bij Artikel 17

CHURCH-ORDER of The Free Reformed Churches of Australia

Article 1:
For the maintainance of good order in the Church of Christ it is necessary that there should be offices, assemblies, supervision of doctrine, sacraments and ceremonies, and Christian discipline; of which matters the following articles treat in due order.

Of the Offices
Article 2:
The offices are of four kinds: of the ministers of the Word, of the doctores, of the elders and of the deacons.
Article 3:
No one, though he be a doctor, elder of deacon, shall be permitted to enter upon the ministry of the Word and the sacraments without having been lawfully calles thereunto. And when any one does act contrary thereto, and after being frequently admonished, does not desist, the Classis shall judge whether he is to be declared a schismatic or is to be punished in some other way.
Article 4:
The lawful calling of those who have not been previously in office, both in cities and in the country, consists:
First, in the Election by the council and the deacons, preceding prayers, with due observance of the regulations in local use or established by the council for this purpose, and of the ecclesiastical ordinance, that only those can for the first time be called to the ministry of the Word who have been examined preparatorily by the Classis in which they are living; amd furthermore in Churches with no more than one minister also with the advice of the Classis or of the counselor appointed for this purpose by the Classis, where this has been usual hitherto;
Secondly, in the Examimation both of doctrine and life, which shall be conducted by the Classis, to which the call must be submitted for approval, and which shall take place in the presence of the delegates of the Particu-

lar Synod or some of them;
Thirdly, in the A p p r o b a t i o n and approval by the members of the calling Church, whom the name of the minister having been announced for two successive Sundays, no lawful objection arises;
Finally, in the public O r d i n a t i o n in the presence of the congregation, which shall take place with appropriate stipulations and interrogations, admonitions and prayers and imposition of hands by the officiating minister (and by other ministers who are present), agreeable to the form for that purpose.

Article 5:
Ministers already in the ministry of the Word, who are called to another congregation, shall, both in cities and in the country, be likewise called in the aforesaid manner by the council and the deacons, with the observance of the regulations, in local use or made for the purpose by the council, and of the general ecclesiastical ordinances for the eligibility of those who have served outside The Free Reformed Churches of Australia and for the repeated calling of the same minister during the same vacancy; in Churches with no more than one minister also with the advice of the Classis or of the counselor appointed for this purpose by the Classis, where this has been usual hitherto; and furthermore in all Churches with the approbation of the Classis, to whom the aforesaid ministers shall show good ecclesiastical testimonies of doctrine and life, and with the approval of the members of the calling congregation, when the name of the minister having been announced for two successive Sundays, no lawful objection arises; whereupon the called minister shall be installed with the appropriate stipulations and prayers agreeable to the form for this purpose.

Article 6:
No minister shall be at liberty to serve in institutions of mercy or otherwise, unless he be previously admitted in accordance with the preceding articles, and he shall, no less than others, be subject to the Church-Order.

Article 7:
No one shall be called to the ministry of the Word, without his being stationed in a particular place, except he be sent to gather congregations here and there.

Article 8:

Schoolmasters, artisans and other people who have not pursued the regular course of study in preparation for the ministry of the Word, shall not be admitted to the ministry unless there is assurance of their exceptional gifts:godliness, humility, modesty, common sence, and discretion, and also gifts of public address. When such persons present themselves for the ministry, the Classis (if the Particular Synode approve) shall first examine them, and according to the result of the examination, allow them to propose privately for some time, and further deal with them as it shall deem edifying, according to the general regulations of the Churches.

Article 9:

Novices, mass-priests, monks, and others who have left some sect, shall not be admitted to the ministry in the Church, unless with great carefulness and caution, after they have been well examined for some time.

Article 10:

A minister, once lawfully called, may not leave the congregation with which he is connected,to accept a call elsewhere, without the consent of the council, together with the deacons, and knowledge on the part of the Classis; likewise no other Church may receive him until he has presented a proper certificate of dismission from the Church and the Classis where he served.

Article 11:

On the other hand, the council, as representing the congregation shall also be bound to provide for the proper support of its ministers and shall not dismiss them from service without knowledge and approbation of the Classis and of the delegates of the Particular Synod.

Article 12:

Since a minister of the Word,once lawfully called as described above,is bound to the service of the Church for life,he is not allowed to enter upon another state of life, except for great and weighty reasons, of which the Classis shall take cognizance and judge; which judgment the Classis shall not express without knowledge and approbation of the delegates of the Particular Synod.

Article 13:

Ministers who by reason of age, sickness, or otherwise, are

rendered incapable of performing the duties of their office, shall nevertheless retain the honor and title of a minister, and the Church which they have served shall provide honorably for them (likewise for the orphans and widows of ministers).

Article 14:

If any minister, for the abovesaid or any other reason, is compelled to discontinue his service for a time, which shall not take place without the advice of the council, he shall nevertheless at all times be and remain subject to the call of the congregation.

Article 15:

No one shall be permitted, neglecting the ministry of his Church, or being without a fixed charge, to preach indiscriminately without the consent and authority of Synod or Classis. Likewise, no one shall be permitted to preach or administer the sacraments in another Church without the consent of the council of that Church.

Article 16:

The office of the minister is to continue in prayer and in the ministry of the Word, to dispense the sacraments, to watch over his brethren, the elders and deacons, as well as the congregation, and finally, with the elders, to exercise Church discipline and to see to it that everything is done decently and in good order.

Article 17:

Among the ministers of the Word equality shall be maintained with respect to the duties of their office and also in other matters as far as possible according to the judgment of the council, and if necessary, of the Classis; which equality shall also be maintained in the case of the elders and the deacons.

Article 18:

The office of the doctores or professors of theology is to expound the Holy Scripture and to windicate sound doctrine against heresies and errors.

Article 19:

The Churches shall exert themselves, as far as necessary, that there may be students of theology, who shall be supported by them.

Article 20:

Propositions may be instituted in Churches, in which there

are persons who have, according to Article 8, been judged competent to be prepared for the ministry of the Word, for their own training.

Article 21:

The councils shall see to it everywhere, that there are good schoolmasters, who do not only teach the children reading, writing, languages, and arts, but also instruct them in godliness and in the Catechism.

Article 22:

The elders shall be chosen by the judgment of the council and the deacons, according to the regulations for that purpose in local use or established by the council. In pursuance of these regulations, every Church shall be at liberty, according to its circumstances, to give the members an opportunity to direct attention to suitable persons, in order that the council may thereupon either present to the congregation for election as many elders as are needed, that they may, after they are approved by it (unless any obstacle arise), be installed with public prayers and stipulations; or present a double number to the congregation and thereupon install the one-half chosen by it, in the aforesaid manner, agreeably to the form for this purpose.

Article 23:

The office of the elders, in addition to what was said in article 16 to be their duty in common with the minister of the Word, is to take heed at the ministers, together with their fellow-elders and the deacons, faithfully discharge their office, and both before and after the Lord's Supper, as time and circumstances may demand, for the edification of the Churches, to visit the families of the congregation, in order particularly to comfort and instruct the members and also to exhort others in respect to the Christian religion.

Article 24:

The deacons shall be chosen, approved, and installed in the same manner as was stated concerning the elders.

Article 25:

The office peculiar to the deacons is diligently to collect alms and other contributions of charity, and after mutual counsel, faithfully and diligently to distribute the same to the poor as their needs may require it; to visit and comfort the distressed and to exercise care that the alms are not misused; of which they shall render an account in

council, and also (if anyone desires to be present) to the congregation, at such a time as the council may see fit.

Article 26:

In places where others are devoting themselves to the care of the poor, the deacons shall seek a mutual understanding with them to the end that the alms may all the better be distrubeted among those who have greatest need.

Article 27:

The elders and deacons shall serve two or more years according to local regulations, and a proportionate number shall retire each year. The retiring officers shall be succeeded by others unless the circumstances and the profit of any Church, in the execution of Articles 22 and 24, render a re-election advisable.

Article 28:

As the office of the Christian Magistrates is to benefit the holy ministry of the Gospel in all manners, to recommend it to their subjects by their example, and to extend a helping hand to the ministers, elders and deacons in case of any need, and to protect them by their good regulation, so are all ministers, elders and deacons bound to impress upon the whole congregation diligently and sincerely the obedience, love and reverence, they owe the Magistrates; and shall all ecclesiastical persons set an example to the congregation in this matter, and seek to evoke and to preserve the favour of the Magistrates towards the Churches by means of proper respect and correspondence; to this end that, every one mutually doing his part in the fear of the Lord, all suspicion and mistrust may be prevented, and good comfort to the wellbeing of the Churches may be maintained.

Of the Ecclesiastical Assemblies

Article 29:

Four kinds of ecclesiastical assemblies shall be maintained: the council, the Classis, the Particular Synod, and the General Synod.

Article 30:

In these assemblies ecclesiastical matters only shall be transacted and that in an ecclesiastical manner. In major assemblies only such matters shall be dealt with as could not be finished in minor assemblies, or such as pertain to the Churches of the major assembly in common.

Article 31:
If any one complains that he has been wronged by the decision of a minor assembly, he shall have the right to appeal to a major ecclesiastical assembly, and whatever may be agreed upon by a majority vote shall be considered settled and binding, unless it be proved to conflict with the Word of God or with the Articles, resolved in this General Synod, as long as those are not changed by another General Synod.

Article 32:
The proceeding of all assemblies shall begin by calling upon the name of God and be closed with thanksgiving.

Article 33:
Those who are delegated to the assemblies shall bring with them their credentials and instructions, signed by those sending them, and they shall have a vote in all matters except such as particularly concern their persons or Churches.

Article 34:
In all assemblies there shall be not only a president, but also a clerk to keep a faithful record of all important matters.

Article 35:
The office of the president is to state and explain the business to be transacted, to see to it that everyone observe due order in speaking, to command the captious and those who are vehement in speaking that they be silent; and to properly discipline them if they refuse to listen. His office shall cease when the assembly is dismissed.

Article 36:
The Classis has the same jurisdiction over the council as the Particular Synod has over the Classis and the General Synod over the Particular.

Article 37:
In all Churches there shall be a council composed of the ministry of the Word and the elders, who at least in larger congregations, shall, as a rule, meet once a week. The minister of the Word (or the ministers, if there be more than one, in turn) shall preside and regulate the proceedings.

Article 38:
In places where the council is to be constituted for the first time or anew, this shall not take place except with the advice of the Classis. And wherever the number of elders is small the deacons may be added to the consistory by local

regulation;this shall invariable be the rule where the number is less than three.

Article 39:

Places where as yet no council can be instituted shall be placed under the care of a neighbouring council.

Article 40:

The deacons shall meet, wherever necessary, every week to transact the business pertaining to their office, calling upon the name of God; whereunto the ministers shall take good heed, and, if necessary, they shall be present.

Article 41:

The classical meetings shall consist of neighbouring Churches that respectively delegate, with proper credentials, a minister and an elder to meet at such time and place as was determined by the previous classical meeting. Such meetings shall be held at least once in three months. In these meetings the ministers shall preside in rotation, or one shall be chosen by the assembly to preside; however, the same minister shall not be chosen twice in succession. Furthermore, the president shall, among other things, present the following questions to everyone:whether they hold in their Churches their council meetings; whether Church discipline is exercised;whether the poor are cared for and the schools are promoted; lastly whether there is anything wherein they need the opinion and the help of the Classis to the right institution of their Church.And finally at the last meeting before the Particular Synod delegates shall be chosen to attend said Synod.

Article 42:

Where in a Church there are more ministers than one, also those not delegated according to the foregoing article shall have the right to attend the meetings of Classis with advisory vote.

Article 43:

At the close of the classical and other major assemblies,censure shall be exercised over those, who in the meeting have done something worthy of punishment,or who have scorned the admonition of the minor assemblies.

Article 44:

The Classis should authorize at least two of her oldest,most experienced and competent ministers to visit all the Churches, both of the cities and in the country, once a year,

and to take heed whether the ministers, councils and schoolmasters faithfully perform all the duties of their office, adhere to sound doctrine, observe in all things the adopted order, and properly promote as much as lies in them, through word and deed, the upbuilding of the congregation and of the youth; to the end that they may in time fraternally admonish those who have in anything been negligent, and may by their advice and assistance help direct all things unto the peace, upbuilding, and greatest profit of the Churches and of the schools. Each Classis may continue these visitors in service as long as it seems fit, except when the visitors themselves request to be released for reasons of which the Classis shall judge.

Article 45:

It shall be the duty of the Church in which the Classis, and likewise the Particular or General Synod, meets to furnish the following meeting with the minutes of the preceding.

Article 46:

Instructions concerning matters to be considered in major assemblies shall not be written until the decision of previous Synods touching these matters have been read, in order that what was once decided be not again proposed, unless a revision be deemed necessary.

Article 47:

Every year, or if it need be oftener, some neighbouring Classes, as many as possible belonging to the same province, shall meet as a Particular Synod, to which each Classis shall delegate two ministers and two elders (what number also may be placed at three by a Synod, which consists of only three or four Classes). At the close of both the Particular and the General Synod, some Church shall be empowered to determine, with advice of Classis, the time and place of the next Synod.

Article 48:

Each Synod shall be at liberty to sollicit and hold correspondence with its neighbouring Synod or Synods in such manner as they shall judge most conducive to general edification.

Article 49:

Each Synod shall delegate some persons to execute everything ordained by Synod and shall extend help to the Classes in all eventual difficulties, (to the different interests shall, as much as possible, separate groups of delegates be appoin-

ted), and to supervise all peremptoir examinations of the future ministers, at least to the number of two or three, and all these delegates shall keep proper record of all their actions to report thereof to Synod, and if it be demanded, give reasons. They shall also not be discharged from their service before and until Synod itself discharges them.

Article 50:

The General Synod shall ordinarily meet every three years, or if it urgently need be oftener. Each Particular Synod shall delegate two ministers and two elders to this Synod. Furthermore the Church charged with determining the time and place of the General Synod, if according to the opinion of at least two Particular Synods it should be convened inside of three years, shall determine the time and place with advice and approbation of its Particular Synod.

Article 51:

For the Reformed Churches of Europeans in the Netherlands-Indies the manner of connection with the Churches in our country shall be regulated by the General Synod.

Article 52:

Omitted.

Of Doctrines, Sacraments and other Ceremonies.

Article 53:

The ministers of the Word of God and likewise the professors of theology (which also behooves the other professors and school teachers) shall subscribe to The Three Formulas of Unity, namely, the Belgic Confession, the Heidelberg Catechism, and the Canons of Dordrecht 1618 - 19, and the ministers of the Word who refuse to do so shall de facto be suspended from their office by the council or Classis until they shall have given a full statement, and if they obstinately persist in refusing, they shall be entirely deposed from their office.

Article 54:

Likewise the elders and deacons, and those who are admitted by a Classis as candidates for the ministry, shall subscribe to the aforesaid Formulas of Unity.

Article 55:

To ward off false doctrine and errors that multiply exceedingly through heretical writings, the ministers and elders

shall use the means of teaching, of refutation, of warning, and of admonitions, as well in the ministry of the Word as in Christian teaching and family visiting.

Article 56:

The Covenant of God shall be sealed unto the children of Christians by baptism, as soon as the administration thereof is feasible, in the public assembly when the Word of God is preached.

Article 57:

The ministers shall do their utmost to the end that the father present his child for baptism. And in the congregation, wherein besides the father also witnesses are taken at baptism (which use, being free in itself, is not changeable easily), it behoves to take such ones who are disposed to the sound doctrine and pious of behavior.

Article 58:

In the ceremony of baptism, both of children and adults, the ministers shall use the respective forms drawn up for the administration of this sacrament.

Article 59:

Adults are through baptism incorporated into the Christian Church and are accepted as members of the Church, and are therefore obliged also to partake of the Lord's Supper, which they shall promise to do at their baptism.

Article 60:

The names of those baptized, together with those of the parents and witnesses, and likewise of the date of baptism, shall be recorded.

Article 61:

None shall be admitted to the Lord's Supper except those who according to the usage of the Church with which they unite themselves have made a confession of the Reformed religion, besides being reputed to be of a godly walk, without which those who come from other Churches shall not be admitted.

Article 62:

Every Church shall administer the Lord's Supper in such a manner as it shall judge most conducive to edification; provided, however, that the outward ceremonies as prescribed in God's Word be not changed and all superstition avoided, and that at the conclusion of the sermon and the usual prayers, the form for the administration of the Lord's Supper, together with the prayer for that purpose, shall be read.

Article 63:
The Lord's Supper shall be administered at least every two or three months.
Article 64:
The administration of the Lord's Supper shall take place only when there is supervision of elders, according to the ecclesiastical order and in a public gathering of the congregation.
Article 65:
Funeral-sermons and funeral-services shall not be instituted.
Article 66:
In time of war, pestilence, national calamities, and other great afflictions, the pressure of which is felt throughout the Churches, it is fitting that a day of prayer is proclaimed by the Classis, which has been appointed for that purpose by the last General Synod.
Article 67:
The Churches shall observe, in addition to the Sunday, also Christmas, Easter, Ascension Day and Pentecost. As to the observance of the "second festival days" the Churches are at liberty.
Article 68:
The ministers shall on Sunday, ordinarily in the afternoon-services, explain briefly the sum of Christian doctrine comprehended in the Heidelberg Catechism so that as much as possible the explanation shall be annually completed, according to the division of the Catechism itself, of that purpose.
Article 69:
In the Churches the 150 Psalms shall be sung, and the hymns, as maintained and determined for ecclesiastical use by the General Synod of Middelburh, 1933.
Article 70:
Since it is proper that the matrimonial state be confirmed in the presence of Christ's Church, according to the form for that purpose, the councils shall attend to it.

Of Censure and Ecclesiastical Admonition

Article 71:
As Christian discipline is of a spiritual nature, and exempts no one from civil trial or punishment by the authorities, so

also besides civil punishment there is need of ecclesiastical censures, to reconcile the sinner with the Church and his neighbour and to remove the offense out of the Church of Christ.

Article 72:

In case of any one errs in doctrine or offend in conduct as long as the sin is of a private character, not giving public offense, the rule clearly prescribed by Christ in Matthew 18 shall be followed.

Article 73:

Secret sins, of which the sinner repents, after being admonished by one person in private or in the presence of two or three witnesses shall not be laid before the council.

Article 74:

If any one, having been admonished in love concerning a secret sin by two or three persons, does not give heed, or otherwise has committed a public sin, the matter shall be laid before the council.

Article 75:

The reconciliation of all such sins as are of their nature of a public character, or have become public because the admonition of the Church was despised, shall take place (upon sufficient evidence of repentance) in such a manner as the council shall deem conducive to the edification of each Church. Whether in particular cases this shall take place in public, shall, when there is a difference of opinion about it in the council, in Churches with one minister only, be considered with the advice of two neighbouring Churches.

Article 76:

Such as obstinately reject the admonition of the council, and likewise those who have committed a public or otherwise gross sin, shall be suspended from the Lord's Supper. And if he, having been suspended, after repeated admonitions, shows no signs of repentence, the council shall at last proceed to the extreme remedy, namely, excommunication, agreeable to the form adopted for that purpose according to the Word of God. But no one shall be excommunicated except with the preceding consent of Classis.

Article 77:

After the suspension from the Lord's table, and subsequent admonitions, and before proceeding to excommunication, the obstinacy of the sinner shall be publicly made known to the

congregation, the offence explained, together with the care bestowed upon him, in reproof, suspension from the Lord's Supper, and repeated admonition, and the congregation shall be exhorted to speak to him and to pray for him. There shall be three such admonitions. In the first, the name of the sinner shall not be mentioned that he be somewhat spared. In the second, with the consent of the Classis, his name shall be mentioned. In the third, the congregation shall be informed that (unless he repent) he will be excluded from the fellowship of the Church, so that his excommunication, in case he remains obstinate, may take place with the tacit approbation of the Church. The interval between the admonitions shall be left to the discretion of the council.

Article 78:

Whenever anyone who has been excommunicated, desires to become reconciled to the Church in the way of penitence, it shall be announced to the congregation, either before the celebration of the Lord's Supper, or at some other opportune time, in order that (in as far as no one can mention anything against him to the contrary) he may with profession of his conversion be publicly reinstated, according to the form for that purpose.

Article 79:

When the ministers of the Divine Word, elders or deacons, have committed any public gross sin, which is a disgrace to the Church, or worthy of punishment by the authorities, the elders and deacons shall immediately by preceding sentence of the council thereof and of the nearest Church, be suspended and expelled from their office, but the ministers shall only be suspended. Whether these shall be entirely deposed from office, shall be subject to the judgment of the Classis, with the advise of the delegates of the Particular Synod mentioned in Article 11.

Article 80;

Furthermore among the gross sins, which are worthy of being punished with suspension or deposition from office, these are the principal ones: false doctrine and heresy, public schism, public blasphemy, simony, faithless desertion of office or intrusion upon that of another, perjury, adultery, fornication, theft, acts of violence, habitual drunkeness, brawling, filthy lucre; in short, all sins and gross offenses, as render the perpetrators infamous before the world,

and which in any private member of the Church would be considered worthy of excommunication.

Article 81:

The ministers of the Word, elders and deacons, shall exercise Christian censure among themselves and in a friendly spirit admonish one another with regard to the discharge of their office.

Article 82:

To those who remove from the congregation, a letter of testimony concerning their profession and conduct shall be given by the council, signed by two, or in the case of testimonies, given under the seal of the Church, signed by one.

Article 83:

Furthermore, to the poor, removing for sufficient reasons, so much money for travelling shall be given by the deacons, as they deem adequate. The council and the deacons shall, however, see to it that they be not too much inclined to relieve their Churches of the poor, with whom they would without necessity burden other Churches.

Of the Material Matters, common to the Churches

Article 84:

The Churches, who assemble in Classes, Particular Synods, and General Synods, form altogether as many judicial unities in view of material matters common to them in Classical, Particular-Synodic, and General-Synodic connection. These unities are represented in and outside legal proceedings both by the respective Classical, Particular-Synodic, and General-Synodic assemblies, and by the delegates, appointed, instructed, and discharged by these assemblies and bound in all their acts by their instruction.

Final Articles

Article 85:

No Church shall in any way lord it over other Churches, no minister over other ministers, no elder of deacon over other elders or deacons.

Article 86:

In non-essentials the foreign Churches, who have usages different from ours, shall not be rejected.

Article 87:

These articles, relating to the lawful order of the Church,

have been so drafted and adopted by common consent, that they (of the profit of the Churches demand otherwise) may and ought to be altered, augmented or diminished. However, no particular congregation, Classis or Particular Synod, shall be at liberty to do so, but they shall show all diligence in observing them, until otherwise ordained by the General Synod.

(Opmerkingen van de Kerk van Launceston, van welke het voorstel inzake vaststelling van de Engelse tekst der Kerkenordening, en ook een "proefvertaling" afkomstig was:

1. Aan deze vertaling ligt ten grondslag de tekst vande "Church Order" of the Christian Reformed Churches, U.S.A., kleine uitgave Psalter Hymnal 1934. Gevolg hiervan is, dat er geringe afwijkingen zijn van de Nederlandse tekst. De grotere afwijkingen worden hieronder apart vermeld.
2. De titel is kort gehouden. Noch de Dordtse Synode 1618-19 noch latere, de K.O. wijzigende Synodes, zijn genoemd.
3. In artikel 6 zijn de "particuliere heerlijkheden" enz. vervangen door de tekst van CRCh.
4. In artikel 8 gebeurde datzelfde met "die niet gestudeerd hebben".
5. Idem in artikel 26 met de "huiszittenmeesters" enz.
6. In artikel 41 zijn ook enige zinsneden vervangen door die van de CRCh, nl. "in het scheiden...goedgevonden" en "(Zo nochtans....)".
7. Artikel 52 is sinds de Generale Synode Kampen 1951 weggevallen; de oude nummering is echter aangehouden, zoals ook in Nederland het geval is.
8. De doopsformulieren zijn in art. 58 beschreven naar CRCh.
9. Hemelvaartsdag in artikel 67 is op zijn plaats in het "kerkelijk jaar" gezet.
10. Artikel 68: "Heidelberg" ingevoegd.
11. In artikel 73 is weggelaten "der Nederlandse Kerken", naar zijn de Drie Formulieren van Enigheid met name genoemd, als in CRCh.
12. CRCh. heeft ons artikel 84 niet, zodat vanaf dat artikel de nummering tussen onze K.O. en die van CRCh niet overeenkomt.)

B IJLAGE bij artikel 19

FORM FOR THE PUBLIC CONFESSION OF FAITH

Beloved in our Lord Jesus Christ!

You have appeared here to confess your faith in the presence of God and His holy Church, in order that you may obtain admittance to the Lord's Supper in that way.

You are now requested to answer sincerely the following questions:

First: Do you declare that you believe the doctrine contained in the Old and the New Testament and in the Articles of the Christian Faith, and taught in the Christian Church here, to be the true and complete doctrine of salvation; and do you promise by the grace of God stedfastly to continue in this profession?

Second: Do you believe God's covenant promise, which has been signified and sealed unto you in your baptism, and do you confess, asking now admittance to the Lord's Supper, that you abhor and humble yourself before God because of your sins, and that you seek your life not in yourself but only in Jesus Christ the only Savior?

Third: Do you declare that it is your heartfelt desire to love the Lord and to serve Him according to His Word, to forsake the world, to mortify your old nature, and to lead a godly life?

Fourth: Do you promise to submit to Church admonition and discipline, if you -which God may prevent- should become delinquent either in doctrine or in life?

N.-, what is your answer?
Answer: I do.

The God of all grace, Who hath called us unto His eternal glory by Christ Jesus, after that ye have suffered a while, make you perfect, stablish, strengthen, settle you.

To Him be glory and dominion for ever and ever. Amen.

FORM FOR THE CONFIRMATION OF THE MARRIED STATE BEFORE THE CONGREGATION OF CHRIST

Since you, N.- and N.-, have wished to have yuor marriage confirmed publicly in the Christian Church here, and no objection has been made from the side of the congregation, we will now proceed to this confirmation in the name of the Lord.

But hear beforehand from the Word of God how respectable the married state is, and that it is an ordinance of God, which pleases Him; why, then, according to His promise, He wants to bless and to assist the married people; on the contrary He will judge and punish the whoremongers and adulterers.

Firstly you have to know that God, our Father, after He had created heaven and earth and all that in them is, created man in His own image and after His likeness; and God blessed them, and said unto them: "Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth". After, then, He had created man, He said: "It is not good, that the man should be alone; I will make him a help meet for him. And the LORD God caused a deep sleep to fall upon Adam, and he slept: and He took one of his ribs, and closed up the flesh instead thereof; And the rib, which the LORD God had taken from man, made He a woman, and brought her unto the man. And Adam said, This is now bone of my bones, and flesh of my flesh; she shall be called Woman, because she was taken out of Man. Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife; and they shall be one flesh". And the apostle Paul speaks of this ordinance of God as of a great mistery, concerning Christ and the Church.

So, then, you shall not doubt that this state pleases God the Lord; for He, Who has created to Adam his housewife, brought her unto him, and gave her to him as a housewife, testifies with that, that He nowadays still brings one's housewife to everyone as if with His hand.

Because of that, then, the Lord Jesus Christ honoured it so highly by His presence, gifts and miracles at Cana in Galilee, to testify that the married state should be kept respectable by everyone.

However much, then, usually adversity and cross of many kinds come to the married people because of sin, nevertheless they may rest assured of the certain help of God in their cross, and live in the confidence, that He wants to ever render them His assistance, even when they expect it least of all.

But, in order that you may live in this state God-fearing, you shall, secondly, also know for what purpose God instituted the married state.

Firstly, in order that man and wife, joined by sincere love, help and assist one another faithfully in all things, pertaining to temporal and eternal life.

Secondly, in order that by marriage the human race be propagated, and parents rear their children, if it pleases God to give them, to His own honour and to their salvation.

The Gospel, then, admonishes us, that we shall honour this holy state as an ordinance, which is not based on the discretion of creatures, but on the pleasure of God, our Creator. So that all people, who have reached their age, and have not the gift of continence, according to the command of God, are committed and obliged to marry, according to christian ordination, with knowledge and will of their parents or guardians, and to live in this state holy one with another, in order that the temple of God, that means our body, not be polluted, for when someone desecrates the temple of God, God will violate him.

Thirdly, you shall also know in what manner the one has to behave toward the other.

Firstly, you, man, shall know that God has put you as a head of the wife, inorder that you, according to your ability, would lead her wisely, teach her, comfort her, and protect her, just like Christ is the Head, the wisdom, the comfort and the assistance of His Church. You shall not be embittered against her, but dwell with her according to prudence, giving honour unto the wife, as unto the weaker vessel, and as being heirs together of the grace of life; that your prayers be not hindered. And whereas it is the command of God that the man shall eat bread in the sweat of his face, so you shall labour in your Divine occupation faithfully and diligently, in order that you may provide for your family with God and with honour, and also besides may have something to distribute to

the needy.

Likewise shall you, woman, know how you, according to the Word of God, have to behave toward your husband. You shall love your lawful husband and honour him, also obey him in all things, which are right and fair, as your lord, like the body is submissive to the head, and the congregation is to Christ. For Adam has been made first, then Eve, as a help to Adam. And after the Fall God has spoken to Eve and in her person to the whole female sex: "Thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee". You shall not resist this ordinance of God, but rather obey the command of God and follow the example of the holy woman who hoped for God and were submissive to their husbands. You shall also help your husband in all good and sincere things, pay good attention to your housekeeping, and behave in all modesty and virtue without worldly pomp, desirous of the incorruptible ornament of a meak and quiet spirit, which is in the sight of God of great price, in order that you may give to other people a good example of modesty.

I ask you to stand up and to answer to this question:

N.- and N.-, after we have instructed you on the ordinance of the married state by God, and on what has been commanded you therein by Him, do you testify here before the Christian congregation that you intend sincerely to live in that manner in this holy state, and do you wish this your married state be confirmed?

Answer: We do.

Our Lord God may confirm the intention, which He has given you, and the beginning of your marriage may be in the Name of the Lord, Who made heaven and earth.

Give the right hand one to another.

(To the bridegroom:)

N.-. Do you declare before God and His holy Church that you have taken and take as your lawful housewife N.-, here present? Do you promise that you will never forsake her; that you will love her and maintain her faithfully, like a faithful and God-fearing man owe his lawful wife; that you will

also live with her in holiness, keeping fidelity to her in all things, according to the holy Gospel?

Answer: I do.

(To the bride:)
N.-, Do you declare before God and His holy Church that you have taken and take as your lawful husband N.-,here present? Do you promise to love him, to obey him, to serve him and to help him, never to forsake him, to live with him in holiness,keeping fidelity to him in all things, like a pious and faithful housewife owes her lawful husband, according to the holy Gospel?

Answer: I do.

The Father of all mercy, Who has called you to this holy state of marriage by his grace, may join you with right love and fidelity, and may give you His blessing. Amen.

Hear now from the holy Gospel how strong the bond of marriage is, like Matthew describes it (Matthew XIX:3-9):
"The Pharisees also came unto Him, tempting Him, and saying unto Him,Is it lawful for a man to put away his wife,for every cause? And He answered and said unto them, Have ye not read,that He Which made them at the beginning made them male and female,and said: For this cause shall a man leave father and mother, and shall cleave to his wife: and they twain shall be one flesh? Wherefore they are no more twain,but one flesh. What therefore God hath joined together, let not man put asunder. They say unto Him, Why did Moses then command to give a writing of divorcement, and to put her away? He saith unto them,Moses because of the hardness of your hearts suffered you to put away your wives: but from the beginning it was not so. And I say unto you, Whosoever shall put away his wife, except it be for fornication, and shall marry another, committeth adultery: and whoso marrieth her which is put away doth commit adultery".
Believe these words of the Lord Christ,and be assured that our Lord God has joined you in this holy state.Hope perfectly for the promise which has been given to the married people:"Blessed is every one that feareth the LORD;that walketh

in His ways, For thou shalt eat the labour of thine hands: happy shalt thou be, and it shall be well with thee". Love another ardently out of a pure heart. Remember, amongst the many things, which can worry and trouble you, that one thing is needful, and should appear from your whole conduct, that you have chosen the good part. Then you will accept all things, which will come to you in this state, with patience and thanksgiving, like from the hand of the Lord, and they also will befall to you for the best and for salvation.

But because we do not have any good out of ourselves, and all good gifts come to us from above, from the Father of lights, so kneel down before the eyes of the Lord, in order that the congregation may pray with you and for you.

Almighty God, Thou Which showest Thy goodness and wisdom in all Thy works and hast spoken from the beginning that it is not good that man should be alone, Thou hast created him a help meet for him, and in that way ordained that they who were two would be one. We pray Thee, will give to this married couple, which Thou hast called to and joined in the holy married state, Thy Holy Spirit, in order that they may live in a true and firm faith according to Thy Divine will and resist all evil. Sanctify the bond, which unites them, in the fear of Thy Name. Also lift up Thy face upon them and lead them, in foul and fair, in gladness and sadness, by Thy faithfull Fatherhand. Grant them Thy blessing as Thou hast blessed the pious fore-fathers, Abraham, Isaac, and Jacob. Render them Thy grace, that they, as heirs together of the covenant, which Thou hast established with those fore-fathers, may rear their children, if it pleases Thee to give them, to the honour of Thy holy Name, to the edification of Thy congregation and to the propagation of Thy holy Gospel. Will answer us, Father of all mercy, through Jesus Christ, Thy beloved Son, Who with Thee and the Holy Spirit, lives and reigns, one true, eternal God, ever praised,

Our Father, Which art in heaven,
Hallowed be Thy Name.
Thy Kingdom come.
Thy will be done on earth, as it is in heaven.
Give us this day our daily bread.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.
And lead us not into temptation, but deliver us from the evil one.
For Thine is the Kingdom, and the power, and the glory, for ever. Amen.

Our beloved Lord God may fill you with His grace, and may give you, that you in all Godliness, love and unity may live together longtimes and holy. Amen.

FORM FOR THE ORDINATION OF ELDERS AND DEACONS. EITHER BOTH AT THE SAME TIME, OR EACH SEPARATELY, ACCORDING TO THE OCCASION

Beloved Christians, it is known to you that, several times, we have proposed to you the names of our brethren, here present, who have been chosen to the office of elders (and deacons) in this congregation, to learn whether any person had aught to allege, on account of which they should not be ordained to their office. And whereas no one has appeared before us who has brought forward anything lawful against them, we shall therefore, in the Name of the Lord, now proceed to their ordination.

To this end, you brethren, who shall be ordained, and also all those who are here present, shall attend to a short exposition from the Word of God of the institution and the office of the elders (and the deacons).

Concerning to elders it should be observed that the word elder -which has been taken from the Old Testament and means a person who has been appointed to a prominent office of ruling over other people- is attributed to two sorts of persons who serve in the Church of Jeses Christ; for the apostle says: Let the elders that rule well be counted worthy of double honour, especially they who labour in the word and doctrine. We see there, that there were in the Apostolic Church two sorts of elders, whereof the first laboured in the word and doctrine, and the other did not. The first were the ministers of the Word and pastors, who preached the Gospel and administered the sacraments; but the others, who did

not labour in the Word, and nevertheless served in the congregation, held a special office; namely that they had supervision over the Church, and ruled with the ministers of the Word; for Paul, Romans 12:8, having spoken about the office of teaching, and also about the office of charity or deaconship, speaks after that about this service separately, saying: he that ruleth, let him do it with diligence. Likewise at another place he mentions the government among the gifts and offices, which God instituted in the congregation.

This sort of office-bearers, then, is to aid and assist the others, who preach the Gospel, as in the Old Testament the common Levites in the service of the Tabernacle were added to the priests, as helpers in which the priest would not be able to act alone; though those offices always remain discriminated. Besides it is proper, that there are such men added to the ministers of the Word as fellow-rulers, in order that in this way the more be averted from the congregation of God every tyranny and domination, which may break in more easily when the government is in the hands of one person only, or of a very few. And thus the ministers of the Word and the elders form together a college or society, being the council of the Church, and representing all the congregation; to which the Lord Christ refers when He says: tell it into the Church; which by no means may be understood as concerning all members of the congregation every one individually, but very evidently of those who rule the congregation by which they have been chosen.

The office of the elders, then, is first, to have, together with the ministers of the Word, the supervision of the congregation, which has been committed to them; to watch diligently whether everyone behave properly in confession and walk; to admonish those who behave unedifyingly, and to prevent that the sacraments be profaned, as much as possible; as also to act against the impenitents, according to Church discipline, and to re-accept the penitents into the bosom of the Church; as is apparent not only from the above-named sentence of Christ, but also from some more and other sentences of the Holy Scriptures, that those things are not in the hands of one or two persons only, but of many persons who have been appointed to this end.

Second, since the apostle commands that among the Christians all things shall be done decently and in order, and no-

body should serve in the Church of Christ than by lawful calling, according to the Christian ordination thereof; so is also the duty of the elders, to pay attention thereto, and in all occurring things which concern the well-being and good order of the Church, to render assistance to the ministers of the Word by means of good counsel; yea also to serve all common Christians by advice and comfort.

Third, their office is especially to have supervision of the doctrine and walk of the ministers of the Word, in order that all things be done to the edification of the Church, and that no strange doctrine be proposed, according to what we read in Acts 20:29, where the apostle admonishes to watch diligently against the wolves who may come into the sheepfold of Christ. And to do this the elders owe to examine God's Word diligently and to practise continually considering the mysteries of faith.

(Concerning the deacons, we can read about their origin and institution in The Acts of the Apostles. There we find, that in the beginning the apostles themselves ministered unto the needy; at their feet the prices of the things that were sold were laid down. But since after that there arose a murmuring, because the widows of the Grecians were neglected in the daily ministration, so were, by the admonition of the apostles, some men chosen who would make the ministration of the needy their business proper, in order that the apostles would give themselves continually to prayer, and to the ministry of the Word. And this has been maintained in the Church from that time, as is apparent from Romans 12:8, where the apostle, speaking about this service, says: he that giveth, let him do it with simplicity. And in another place speaking about the helps, he means those who have been appointed in the congregation to assist the poor and miserable in their need.

From these places the office of the deacons is sufficiently clear; namely, first, that they in all faithfulness and diligence gather and keep the alms and things given to the needy; yea, also are diligent to help ensure that many good means be found to the aid of the poor. The second part of their office consists of the distribution, whereto is essential not only the gift of distinction and prudence, to spend the alms only where they are needed, but also cheerfulness and simplicity to help the poor with an affected heart and an affectionate mind, as the apostle requires, Romans 12:8, and

II Cor.9:7. Whereto it is very proper, that they not only by means of the external gift but also by means of comforting words from the Word of God render assistance to the poor and miserable.)

To the end, therefore, beloved brethren N.-, that everyone may hear that you are willing to take upon you the aforesaid office (or: the aforesaid respective offices), you shall answer the following questions:

First: I ask you, elders (and deacons) whether you feel in your hearts that you are lawfully called of God's Church, and consequently of God Himself, to this holy office (or: to these your respective holy offices)?

Second: Do you believe the Scriptures of the Old and the New Testament to be the only Word of God, and the complete doctrine of salvation, and do you reject all doctrines conflicting therewith?

Third: Do you promise faithfully to discharge to the utmost of your power your office, as previously described, according to the same doctrine; you elders N.-, in the government of the Church, together with the ministers of the Word; (and you deacons N.-, in the ministration of the poor;) and do you also (altogether) promise to walk in all godliness, and to submit yourselves, in case you should become delin - quent, to Church admonitions?

N.-, what is your answer?

Answer: We do.

Then the minister shall say:

The Almighty God and Father replenish you all with His grace, that you may faithfully and fruitfully discharge your office (or: your resoective offices). Amen.

Now therefore, you elders, be diligent in the government of the Church which is committed to you jointly with the ministers of the Word. Be watchmen over the house and the city of God, so as to admonish everyone faithfully and to warn him against his destruction. Take heed that purity of doctrine and godliness of life be maintained in the congregation of the Lord.

(And you deacons, be diligent in gathering the alms, pru-

dent and cheerful in distributing them. Come to the aid of the poor; provide for the widows and orphans indeed; do good unto all men, especially unto them who are of the household of faith).

Be (altogether) faithful in your office, and keep the mystery of faith with a pure conscience, being good leaders of all these people. In that way you shall purchase for yourselves a good reputation, and great boldness in the faith which is in Christ Jesus, and hereafter enter into the joy of your God.

On the other hand, beloved Christians, receive these men as servants of God. Let the elders that rule well be counted worthy of double honour; give heed willingly to their supervision and government. (Provide the deacons with good means to the aid of the poor. Do good, you rich, give generously, and be ready to distribute. And you needy, be poor in spirit, and behave to your providers with all respect; be thankful to them, and do not murmur. Follow Christ for the meat of the soul, and not for the bread. Let him that stole steal no more, but rather let him labour, working with his hands the thing which is good, that he may have to give to him that needeth).

Being thus engaged in your respective callings, each one of you will receive of the Lord the reward of righteousness.

But since no man is of himself sufficient for any of these things, let us call upon the Almighty God:

O Lord and heavenly Father, we thank Thee that it has pleased Thee, for the greater edification of Thy Church, to ordain in it, besides the ministers of the Word, rulers and assistants, by whom Thy Church may be preserved in peace and prosperity, and the needy assisted; and that Thou hast at present granted us in this place men who are of good testimony and endowed with Thy Spirit. We beseech Thee, replenish them more and more with such gifts as are necessary for them in their ministartion: with the gifts of wisdom, courage, discretion, (benevolence,) to the end that every one may (in his respectiwe office) acquit himself as is becoming - the elders in taking diligemt heed unto doctrine and life, in keeping out the wolves from the sheepfold of Thy beloved Son, and in admonishing and reproving disorderly persons; (in like manner,

the deacons in carefully receiving alms and liberally and prudently distributing them to the poor, and in comforting them with Thy Holy Word). Give grace(both)to the elders (and deacons), that they may persevers in their faithful labour, and never become weary by reason of any trouble,pain,or persecution of the world. Grant especially Thy divine grace to this people,over whom they are placed,that they may willingly submit themselves to the good exhortations of the elders, counting them worthy of honour for their work's sake. (Give unto the rich liberal hearts towards the needy, and to the needy grateful hearts towards those who help and serve them;) to the end that,everyone acquitting himself of his duty, Thy holy Name may thereby be magnified, and the Kingdom of Thy Son Jesus Christ enlarged,in Whose Name we conclude our prayers, saying:

Our Father, Which art in heaven,
Hallowed be Thy Name.
Thy Kingdom come.
Thy will be done on earth, as it is in heaven.
Give us this day our daily bread.
And forgive us our debts, as we forgive our debtors.
And lead us not into temptation, but deliver us from the evil one.
For Thine is the Kingdom,and the power, and the glory, for ever. Amen.

D IJ L A G E bij artikel 44

Synode-1959 van
The Free Reformed Churches
of Australia

Albany, 8 Januari 1959.

Aan Deputaten van de Reformed Churches of Australia
c/- Rev. Prof. Dr Kl. Runia
112 Aberdeen Street, Geelong, Vic.

Weleerwaarde en Eerwaarde Heeren,

De Synode van The Free Reformed Churches of Australia, gehouden te Albany, W.A., Januari 1959, ontving Uw schrijven van 5 December 1957, inhoudende het dringende verzoek de door de Kerk te Armadale aangevangen correspondentie voort te zetten en deze correspondentie van weerszijden te maken tot een synodale correspondentie.

Aan het slot van Uw schrijven spreekt U de hoop uit, dat het mag komen tot een samen optrekken in de Naam des Heeren, en tot een samen aanzitten aan één Avondmaalstafel.

U gaat er in Uw schrijven vanuit dat de rechte Schriftuurlijke eenheid er nog niet is, en dat wij samen met oprecht verlangen naar deze eenheid moeten zoeken.

Daartegenover moeten wij opmerken, dat in en door de vrijmaking van 1944 en volgende jaren juist die rechte, Schriftuurlijke eenheid is hersteld, en wij willen U opwekken om in gehoorzaamheid aan het Woord des Heeren deze Schriftuurlijke eenheid te erkennen en ook Uwerzijds te belijden.

U hebt gelijk als U schrijft, dat er met Johannes 17 gesold is, en tot onze spijt moeten wij constateren, dat U het zelf ook doet. De Heiland bad in Zijn hogepriesterlijke gebed niet om de eenheid met de leidslieden van Israel, die op het punt stonden Hem te kruisigen, noch om eenheid van allen die zich weliswaar met Zijn naam noemen, maar toch niet van harte verwerpen alles wat tegen de onfeilbare regel van Gods Woord ingaat.

Hij bad niet om eenheid van alle Israelieten, op grond van het feit, dat ze toch allen één God, één besnijdenis en één pascha en één Bijbel (die van het Oude Testament) de hunne noemden.

Integendeel, Christus' roepen tot bekering bracht onder het ene bondsvolk verdeeldheid en scheuring, Lucas 12:51-53, en op de Pinksterdag maakte Hij allen die Hem volgden, vrij van Israels kwade herders, Hand.2:40.

De apostelen hebben niet anders gedaan dan hun Meester: overal waar Paulus predikte, ontstond verdeeldheid, die tot afscheiding en vrijmaking leidde, en waarin de ware, Schriftuurlijke eenheid van de Kerk hersteld werd. Deze verdeeldheid onder het ene bondsvolk, de kinderen der profeten en des verbonds (Hand.3:25), was niet tegen Gods wil, maar vrucht van Zijn ontferming, en een concrete verhoring van het hogepriesterlijke gebed in Joh.17.

Zo heeft de HEERE ook wat door mensen ten kwade werd gedacht tegen de reformatorische herleving in de dertiger jaren, ten goede gekeerd in de vrijmaking van velen, waarin de Heere Christus doorging met de vergadering van Zijn kerk in <u>enigheid</u> des waren geloofs.

De bestaande scheiding mag alleen opgeheven worden in de weg van wederkeer tot Hem, en besliste <u>verwerping</u> van menselijke ordinantien, die in strijd zijn met het Woord Gods.

Wellicht zult U opmerken, dat deze dingen U niet raken, omdat U als kerken over de zaak van de Vrijmaking geen uitspraak hebt gedaan. U schrijft immers dat in correspondentie staan met een bepaalde kerk allerminst betekent dat men alle daden in heden en verleden van zulk een kerk voor eigen rekening neemt.

Maar volgens Uw eigen Acta betekent de correspondentie-in-engere-zin (of ook wel: in de meest volle zin van het woord), dat U zulke kerken aanvaardt als ware kerken van Christus, als echt Gereformeerde Kerken die de Gereformeerde belijdenis handhaven.

U beschouwt dus de zich noemende Gereformeerde Kerken in Nederland, alsook de Christian Reformed Churches of U.S.A. en Canada, als ware kerken van Christus, die de Gereformeerde belijdenis handhaven. Vandaar dan ook dat U attestaties uit beide genoemde kerkengroepen aanvaardt en ook uit die kerkengroepen predikanten ontvangt. U kunt weten, dat beide genoemde kerkengroepen de Vrijmaking, die wij als een werk des Heeren dankbaar erkennen, als revolutie en scheurmaking bestempelen. U hebt metterdaad de keuze gedaan door deze kerkengroepen als ware kerken van Christus aan te nemen; van

deze kerkengroepen te verklaren dat zij echt Gereformeerde kerken zijn, die de Gereformeerde belijdenis handhaven.

Daarom, U moogt zich van wat hierboven U geschreven werd inzake de Vrijmaking niet afmaken.

U hebt inzake de reformatie van de kerk een keuze gedaan; helaas de verkeerde keus!

Ook kunt U zich niet verschuilen achter de bewering dat niemand in Uw kerken metterdaad ooit gebonden is boven de Drie Formulieren van Enigheid, en dat U dus de binding hebt weggedaan.

Want is dat laatste waar? Hebt U die binding verworpen als strijdig met Gods Woord? Of hebt U die binding achterwege gelaten vanwege de practijk?

Dit is een belangrijk punt. Immers, als U werkelijk hebt gezien dat genoemde binding strijdt met Gods Woord, hoe kunt U dan toch kerken die die binding tot vandaag toe handhaven, maar blijven erkennen als ware kerken van Christus, echt Gereformeerde kerken die de Gereformeerde belijdenis handhaven (dit zijn Uw eigen woorden)? Wat voor waarde heeft voor ons nu Uw bewering dat U zich welbewust van die binding hebt gedistancieerd.

Is dat dan nodig, zult U vragen. Waarom is het niet voldoende dat we de binding hebben laten vallen? Waarom moeten we komen tot een uitspraak inzake de Vrijmaking? Wij kunnen toch niet verantwoordelijk gesteld worden voor wat in de gebonden kerken gebeurd is en gebeurt?

Op die tegenwerping moeten we antwoorden, dat de Heere vraagt van U dat U zult verwerpen alle dingen die met de onfeilbare regel van Gods Woord niet overeenkomen, gelijk ons de apostelen geleerd hebben, zoals U ook zelf zegt te belijden met artikel 7 Nederlandse Geloofsbelijdenis.

En we verwijzen dan ook naar artikel 29 N.G.B., waar als korte samenvatting van de merktekenen van de ware kerk wordt genoemd: "Kortelijk, zo men zich aanstelt naar het zuivere Woord Gods, verwerpende alle dingen die daartegen zijn, houdende Jezus Christus voor het enige Hoofd".

Dit meteen im antwoord op Uw vraag om Uw kerken te toetsen aan de in art. 29 genoemde merktekenen.

Verwerpt U alle dingen die tegen het zuivere Woord Gods zijn? Durft U te zeggen dat U dat doet terwijl U tegelijkertijd

tijd als ware kerken van Christus erkent, als echt Gereformeerde Kerken die de Gereformeerde Belijdenis handhaven, kerken die het werk des Heeren in de Vrijmaking tegenstaan?

U verwerpt niet wat zo duidelijk tegen Gods Woord ingaat. U zegt wel daar neutraal tegenover te staan, maar in feite accepteert U het en hebt U er gemeenschap aan.

Ziet U nu zelf wel, dat we U niet als ware kerken van Christus mogen aannemen - de hantering van de in art. 29 N.G.B. genoemde maatstaf geeft U zelf het antwoord op Uw vraag.

Trouwens, is neutraliteit ten opzichte van het werk des Heeren mogelijk? Ook tot U blijft de vraag klinken: wat dunkt U van den Christus? Gelooft U dat Christus de zaken, waaraan U gemeenschap hebt, die U beschouwt als een handhaven van de Gereformeerde Belijdenis, goedkeurt? Gelooft U dat Christus zo Zijn Kerk vergadert? U zult moeten antwoorden op de vraag of de door ons als een gave des Heeren geprezen reformatie uit de hemel is of uit de aarde, dat is revolutie (zoals de zich noemende Gereformeerde Kerken in Nederland - echte Gereformeerde Kerken, waren kerken van Christus, volgens U - het zeggen).

Wij roepen U op ernst te maken met die vragen. Want als U blijft weigeren op die vragen te antwoorden, heeft U in feite gekozen. Maar is het dan de keuze vóór de gemeenschap aan de werken der duisternis en tegn den Christus der Schriften!

Wij en onze kinderen mogen wel toezien, dat wij Gods bevrijdend vergaderingswerk niet verstoren. Het verdriet ons zeer, dat U geen oog blijkt te hebben voor de boven aangeduide twistzaak des Heeren, en dat U daartegenover de neutraliteit tracht te bewaren.

Het is bij ons geen kwestie van halsstarrigheid of zelfverheffing, of het niet zien van de balk in eigen oog.

Dat de Heere ons vrijmaakte, betekent niet dat wij de besten zijn, maar wel dat Hij in de Gereformeerde Kerken het werk Zijner handen wil voortzetten.

Voorts bidden wij, gedachtig aan zovelen, die ook den Heere Christus liefhebben in onverderfelijkheid: Laat hem tot mij keren, die U vrezen en die Uw getuigenissen kennen, Psalm

119:79.

Dit gebed doen wij bij dezen ook als een oproep tot wederkeer tot Uw kerken uitgaan, met de hartelijke wens dat de Heere God Uw harten moge neigen tot de gehoorzaamheid aan Zijn heilig Woord.

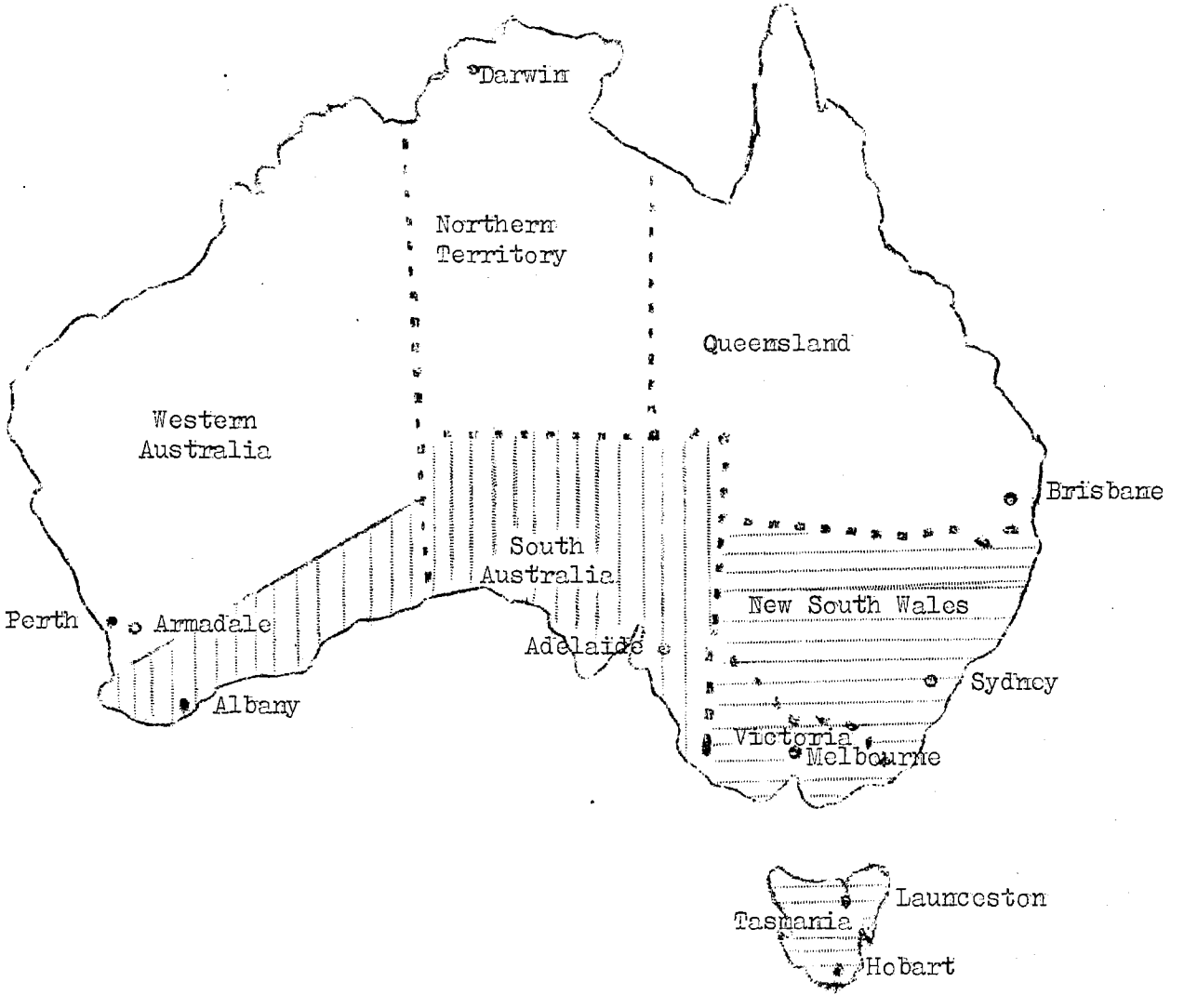
Namens de Synode van The Free Reformed Churches of Australia, Januari 1959:

w.g. Rev. G. van Rongen, praeses;

w.g. Rev. P. van Gurp, assessor;

w.g. P. van der Steen, tweede scriba;

w.g. W. Buist, eerste scriba.

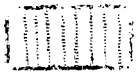

Darwin
Northern Territory
Queensland
Western Australia
Brisbane
South Australia
New South Wales
Perth
Armadale
Adelaide
Sydney
Albany
Victoria
Melbourne
Launceston
Tasmania
Hobart

Werkgebieden voor de arbeid onder de verstrooiden

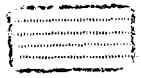
(Acta 1959, Art.37)

Kerk van Armadale (en Australian New Guinea)

Kerk van Albany

Kerk van Launceston (en New Zealand)

I N D E X

op de Acta van de Synodes 1954, 1956 en 1959.

	1954 Art.	1956 Art.	1959 Art.
Acta-uitgave	60	65	-
Advies inzake art.38 K.O.	28	33	22
Advies inz.artt.76,77,79 K.O.	30	33	23
Agendum	4	5	9
Appel-mogelijkheden(art.31 K.O.)	-	30,52	16
Approbatie beroepen	27	28	-
Bid- en dankstond	-	20	-
Classisvorming	-	21	-
Correspondentie buitenl.Kerken	14	9,31, 39,51	34,48
Correspondentie Hoge Overheid	13	48	35
Deputaten	41	19,58	47
Engelse Bijbelvertaling	16	36	-
Engelse Psalter	17	38	36,rapport
Engelse tekst Drie Form.v.E.	17	38	36,49,rapp.
Engelse tekst K.O.	-	-	17,bijlage
Engelse tekst liturg,geschr.	-	-	19,bijlage
Engelse vertaling lectuur	-	-	39
Grondslag Kerkverband	8,38	-	-
Huishoudelijke regeling	48	7,50	20
Kerkdiensten Engelse taal	-	-	45
Kerkenordening	38,39	16,42	-
Liturgische geschriften	-	-	18
Naam Kerkverband	11,40	26	-
Orde eredienst	15	14,40	26
Percentagecijfers omslag	33	57	46
Reformed Churches of Austr.	-	-	40,44,bijl.
Stichting Kerkverband	7	-	-
Synode-archief	32	48	24
Telegram Nederland	-	-	8,14
Verstrooiden werk	20	22,25, 41	11,27,37
Visitatie	29	30,54	38
Zending	24	34	-